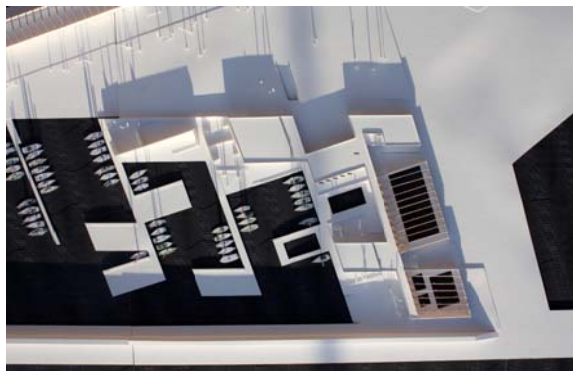

final passeig marítim

clubs de natació

vista de les cobertes dels tinglados

memòria descriptiva
complex esportiu + hotel

Després de múltiples aproximacions, la proposta actual es situa al final de la península de la nova bocana. Eixampla l'acabament del passeig marítim i intenta respondre a algun dels seus elements més singulars.

En les piscines, l'estratègia seguida ha estat la d'establir un vincle molt fort de tot el complex amb el seu entorn més immediat. És a dir el port de Barcelona en general, i els amaradors de la nova bocana en particular. Tenint en compte l'absència de referències o alineacions urbanes a l'entorn, el conjunt es desenvolupa seguint les seves pròpies lleis geomètriques. El programa es disposa de forma fragmentària sobre el moli barrejant-se amb l'ús existents públic. D'aquesta forma es fa evident per l'usuaris la profunditat d'aquesta activitat paral·lela.

L'edifici allibera mitjançant contraccions i dilatacions tot de paisatges exteriors. Són aquests punts allà on l'edifici volca l'activitat exterior contrastant amb l'hermetisme del resta del seu perímetre.

Precisament aquest aspecte sorgeix també de la necessitat de respondre a la presència tant agressiva del mur de l'espigó. L'edifici s'entrega contra el mur ubicant-hi part del programa.

Les peces, que s'agrupen de forma tangent, s'organitzen també com els amaradors, a on cada un dels espais de bany, piscines, us esportiu o administratiu està vinculat a l'espina principal de circulació.

El públic, els usuaris abonats, i les instal·lacions circulen al llarg d'aquesta espina, que dona servei a banda i banda.

Analogament al que passa al món de les embarcacions de vela properes, l'estructura es resol amb un conjunt de bigues combinades derivades de les bigues "link" treballant a base de mastells i cables tensats. Aquesta es mostra a l'exterior en la part del programa de grans llums, i sempre en un segon pla, generant en perspectiva un paisatge de coberta contínua.

L'hotel ha plantejat i planteja encara ara molts més dubtes. A priori sembla que tal quantitat de metres quadrats no tenen cap vocació de relacionar-se amb la ciutat, i de fet, així és. Es busca l'allienació de l'entorn oferint tot un catàleg de serveis que permeten al client no abandonar el recinte en tot el dia.

Entenent aquesta lògica, i descartant la capacitat que pugui tenir el teixit urbà present al port per modificar alguna d'aquestes característiques, la peça busca el seu propi territori, aïllat i exclusiu. L'hotel s'allunya de la ciutat tant com pot, deixant-la simplement com un cel·lo de fons.

La peça valora, però, la alineació dels tinglados antics entant que aquest és un fet reconeixible al port i pretén convertir-se en la última peça del conjunt.

L'edifici aterra en dues de les principals característiques que defineixen les arquitectures portuàries veïnes, els murs de tancament molt pausats que responen a l'estructura de la coberta a dues aigües, i ella mateixa.

La presència d'aquesta tipologia és la que desencadena la geometria de l'hotel, que en perverteix els paràmetres. La coberta es desplega fins a assolir 3 plantes d'altura, acollint just a sota les parts del programa més singulars, buscant les vistes sobre la ciutat i el contacte amb les encavallades. Aquests espais s'encadenen en altura mitjançant escales mecàniques que en faciliten el recorregut.

La geometria en planta s'inflexiona en un punt per marcar l'accés i es repliega per acotar la part de jardins exteriors privats de l'hotel.